

DOI: <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2021.27.246975>

УДК [378.091.212:78.071.2]:784.1

ТЕТЯНА БАГРІЙ

ORCID 0000-0003-1155-0887

Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Богдана Хмельницького

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ХОРОВОГО ТВОРУ ЯК КРЕАТИВНА СКЛАДОВА В СИСТЕМІ ЧИННИКІВ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА - МУЗИКАНТА

Розглянуто проблему виконавської підготовки майбутнього педагога-музиканта. Проаналізовано погляди науковців щодо визначення поняття «виконавство», «виконавська майстерність». Виділено в структурі виконавської майстерності уміння інтерпретації, як креативної ознаки особистості педагога-музиканта. Охарактеризовано сутність понять «творчість» та «креативність». Вказано ключові положення теорії і практики інтерпретаційної діяльності майбутнього педагога-музиканта. Визначено етапи створення інтерпретації хорового твору. Висвітлено особливості формування інтерпретаційних здібностей, зокрема, виокремлено ескізне вивчення творів, як однієї із форм аналітико-синтетичної діяльності студента. З'ясовано, що музична інтерпретація є ключовим аспектом виконавської діяльності майбутнього педагога-музиканта.

***Ключові слова:** виконавська майстерність, майбутній педагог-музикант, творчість, креативність, інтерпретація*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку суспільства особливо важливою в галузі освіти є професійна підготовка фахівців, здатних до виконання творчих завдань відповідно до потреб сьогодення. Одним із актуальних напрямків музичної педагогіки є удосконалення змісту підготовки педагога-музиканта, який базується на комплексності складових виконавської майстерності. Уміння орієнтуватися в новому матеріалі, нових технологіях в сучасних умовах – значний показник високого професійного рівня фахівця. Усвідомлення музичного виконавства, як важливого компонента майбутньої професійної діяльності, сприяє формуванню мотивації до творчих аспектів у процесі вивчення музичних творів і створення власної художньої інтерпретації, оволодінню необхідними знаннями та вміннями, які мають безпосередній вплив на професійне удосконалення. Підготовка випускників, здатних вирішувати спектр завдань, які виникають в сучасних умовах, актуалізує значний інтерес до розвитку творчих здібностей майбутнього педагога-музиканта, здатного демонструвати прогресивний стиль професійної діяльності. Аналіз сучасної музично-педагогічної освіти виявляє недостатню увагу до формування смислового компонента виконавських інтерпретацій майбутніх фахівців. Такий стан справ вимагає пошуку методичних засобів, які б сприяли розвитку умінь художньої інтерпретації у майбутнього педагога-музиканта для його професійного становлення.

Аналіз останніх досліджень Проблема виконавської майстерності майбутнього педагога-музиканта є предметом особливої уваги науковців, педагогів-музикантів. У наукових дослідженнях виявляються різноманітні підходи щодо визначення сутності музичної виконавської майстерності. Виконавська майстерність розглядається в різних її проявах, а саме: як технічна досконалість (Л. Лабінцева, Г. Саїк, Т. Юник); майстерне володіння виконавською технікою та професійно важливими знаннями та вміннями (В. Білоус, М. Давидов, О. Шулпяков, Ю. Цагареллі); уміння інтерпретації художнього образу (Б. Асаф'єв, Л. Баренбойм, Г. Коган, Б. Яворський). Питанням інтерпретації музичного твору присвячені праці вітчизняних науковців (Л. Касьяненко, О. Котляревська, О. Ляшенко, В. Москаленко, В. Приходько, Т. Рошина), музикантів-педагогів та музикантів-виконавців (Ф. Блюменфельд, О. Гінзбург, О. Гольденвейзер, К. Ігумнов, П. Казальс, О. Котляревська, М. Лонг, Г. Нейгауз, С. Раппопорт, С. Фейнберг, Г. Ципін, М. Чернявська та ін.).

Аналіз наукових досліджень свідчить, що в структурі виконавської майстерності вагоме місце належить інтерпретації музичного твору.

Мега статті - проаналізувати явище інтерпретації як важливої креативної ознаки виконавської майстерності майбутнього педагога-музиканта.

Виклад основного матеріалу Музична діяльність, як один із видів інтелектуальної, емоційної діяльності представлена багаточисельними формами «спілкування» з музикою, серед яких ми виділяємо сприйняття, виконання та творча інтерпретація. Виконавство є одним з пріоритетних напрямків підготовки педагога-музиканта. Процес виконання, як матеріалізована форма втілення образу, потребує активної діяльності всіх психічних процесів, які разом забезпечують досконалий результат – досягнення майстерності. Під виконавською діяльністю музиканта розуміють спеціально організовану, активну форму його самовираження, спрямовану на досягнення художньо-звукового результату та його естетичного сприйняття (Барсукова, 2015).

Формування виконавської майстерності майбутнього педагога-музиканта ґрунтується на виявленні та розкритті його творчого потенціалу. Процес оволодіння виконавською майстерністю полягає в опануванні виконавськими вміннями – технічними і художніми.

В історії музичного виконавства був період, коли технічний рівень музиканта характеризував його майстерність. Такий підхід призвів до нівелювання художньої цінності виконання та другорядної ролі в цьому процесі індивідуальності самого музиканта. О. Гольденвейзер діяльність музиканта-виконавця уявляв високою творчою місією і зазначав, що технічні ресурси виконавця мають підпорядковуватися його художнім намірам. Тільки так музикант може захопити слухача своїм виконанням (Гольденвейзер, 1990, с. 130). Рівень володіння технічними прийомами визначає художню осмисленість авторського задуму і тільки взаємозв'язок технічного компоненту та художнього є тим фундаментом, на якому базується виконавська майстерність музиканта.

Музично-виконавська майстерність – це властивість особистості, яка сформована в процесі професійної підготовки та виконавської діяльності і проявляється в ній як вищий рівень засвоєних вмінь, гнучких навичок та інтерпретаторської здатності (Валькевич, 2012, с. 33). Н. Свещинська уподібнює майстерність з вправністю, мистецтвом, ознакою яких є досконала творча обізнаність індивідуума про предмет діяльності, що характеризується неповторністю, індивідуальністю, унікальністю уміння майстра, оригінальністю вирішення творчих завдань (Свещинська, 2014, с. 176). З. Стукаленко характеризує виконавську майстерність як «високий рівень виконавської діяльності музиканта, що передбачає здатність до глибокого осягнення змісту музики, виявлення власного ставлення до її художніх образів, технічно досконалого та артистичного втілення музичного твору в реальному звучанні. Виконавська майстерність як результат справжньої творчості передбачає уміння створити цікаву, неповторну, виключно індивідуальну інтерпретацію музичного твору» (Стукаленко, 2012, с. 293).

Т. Гопкало зазначає, що майстерність є невід'ємною від творчості – від здатності висувати нові ідеї, приймати нестандартні рішення, використовувати оригінальні методи та технології. Вона виявляється у творчій інтерпретації, в творчому підході до передачі змісту, зрозумілого і емоційно пережитого (Гопкало, 2011, с. 62). Обов'язковими складовими виконавської майстерності є професійні здібності, творче виявлення, відкритість до подальшого професійного розвитку.

Розглядаючи проблему формування досвіду музично-виконавської діяльності, О. Хлебнікова виділяє в її структурі один із компонентів - уміння якісної виконавської інтерпретації музичного твору, який відображає рівень відповідності реального звучання інтерпретаційному задуму і свідчить про наявність техніко-виконавської майстерності, виконавської надійності і артистизму (Хлебнікова, 2001). В. Корзун зазначає, що художньо-інтерпретаційні уміння виконавця відображають рівень його образного сприймання, культури почуттів, естетичних ідеалів і смаку, творчих здібностей (Корзун, 2014, с. 77).

Н. Телегіна розглядає «уміння художньої інтерпретації» як освоєння студентами способів аналітичної та виконавської роботи з нотним текстом (розшифрування, тлумачення, відтворення смислових значень, слухова рефлексія), оволодіння якими забезпечує можливість втілення у виконавській діяльності особистісно осмисленого образного змісту на основі устанавленого художнього діалогу з автором твору, музичним твором та слухачами (Телегіна, 2014). Творчим результатом процесу інтерпретації є розуміння, осягнення того духовного стану, який пережив автор.

В інтерпретації, яка є специфічною ознакою виконавської майстерності, виявляється власне ставлення виконавця до образного змісту музичного твору і відображається рівень його творчих здібностей.

Підґрунтям теорії і практики інтерпретаційної діяльності майбутнього педагога музиканта, як вказує Чень Бо, виступають такі положення:

- цілісно-творче розуміння музичного твору і його суб'єктно-особистісне відтворення;
- розгляд інтерпретації як фундаментальної операції мислення, надання сенсу будь-яким проявам духовної діяльності людини, які слід об'єктивувати в знаковій чи чуттєво-наочній формі;
- опора на розуміння того, що виконавець відбирає зі свого життєвого досвіду ті спогади, навички, образи, що, на його думку, притаманні виконуваного музичного твору; - усвідомлення того, що саме виконавець музичного твору створюючи художньо-музичні образи, надає їм глибину і художню масштабність;
- виділення однієї з головних рис музичного виконавства, тобто створення художньо-музичного образу, його характеру, який включає аналітичну роботу над визначенням провідних рис створеного образу;
- використання емоційної пам'яті, що викликає гедоністичні переживання, які подібні до переживань в контексті звучання музичного твору;
- комбінування роботи уявлення виконавця, що дозволяє відпрацьовувати точні рухи, музичні інтонації, нюансування, фразування і розставляє смислові акценти, які відразу ж втілюються в процесі виконавсько-інтерпретаційної діяльності (Чень Бо, 2017, с. 41).

Диригентсько-хорова діяльність є одним із провідних напрямів професійної підготовки майбутнього педагога-музиканта і оволодіння навичками художньої інтерпретації музичних творів є пріоритетним завданням змісту навчання. Робота над інтерпретацією хорового твору в класі диригування передбачає декілька етапів.

Процес інтерпретації починається з вивчення нотного тексту, виявлення композиторського задуму, закладеного в творі. На цьому етапі домінує музично-аналітична діяльність, яка полягає в дослідженні історико-біографічного контексту створення твору, аналізі засобів музичної виразності, виявленні основних тем та образів.

Другий етап передбачає розвиток креативних і виконавських умінь у процесі творчого освоєння хорового твору, вибір прийомів виконання. На третьому етапі виконавець працює над створенням цілісного музичного образу, визначенням логіки побудови музичного матеріалу, досягненням переконливості виконання. Уміння музичного аналізу є суттєвою складовою музичної інтерпретації і важливим показником професіоналізму музиканта.

Ці два поняття – «аналіз» та «інтерпретація» носять характер активного взаємовпливу і взаємодії. Методи аналізу, використані на всіх етапах, розвивають уміння варіантності інтерпретацій одного твору.

У процесі створення художнього образу, розкритті задуму автора яскраво виявляється креативна складова музично-виконавської діяльності.

Креативність найчастіше пов'язують із здатністю до творчості. Творчість розуміється як діяльність, у процесі якої створюється нове. Креативність розглядається як внутрішній потенціал, здатність до творчої діяльності і оригінального ефективного вирішення поставлених завдань. Творчий аспект хорового мистецтва відкриває великі можливості для розвитку креативних якостей майбутнього педагога-музиканта, які полягають у нестереотипному способі мислення.

Для створення власної художньої концепції студент повинен виявити креативні уміння, використати власний творчий досвід, віднайти відповідні виконавські засоби і майстерно їх відшліфувати. Засоби виконавської виразності дають можливість інтерпретатору досить повно розкрити зміст твору, створити художній образ. При цьому слід відзначити роль особистісних якостей студента: інтелект, ерудицію, інтуїцію, образне мислення і, також, володіння музично-технічними засобами музичної виразності і виконавським досвідом. Креативна функція активізує незалежне професійне мислення, стимулює творчі підходи до індивідуального оригінального вирішення завдань. Виявлення всього потенціалу творчих можливостей майбутнього фахівця довготривалий процес, який вимагає індивідуального підходу.

Серед основних видів навчання підготовка музиканта-педагога в педагогічних університетах з хорового диригування відбувається на індивідуальних заняттях. Завдання викладача полягає у розширенні всього комплексу професійних умінь і навичок, формуванні самостійного творчого мислення студента, а не в пасивному накопиченні інформації і досвіду. На занятті обговорюються питання інтерпретаторської концепції, викладач спрямовує діяльність студента, але не «нав'язує» свою версію. Важливо спонукати студента до виявлення власної ініціативи, мотивації до самостійного мислення і усвідомленого ставлення до музичного тексту.

Зважаючи на різну підготовку студентів та недостатню кількість часу, часто інтерпретатором стає сам педагог, а студент лише втілює цей задум. Виходячи з таких умов, слід розвивати навички самостійної роботи, підтримувати зацікавленість студента, підбирати високохудожні твори, враховуючи індивідуальні характеристики студента. У зв'язку з недостатньою виконавською підготовкою студента, викладач може змістити акценти з технічної сторони виконання на художньо-образну, приділяючи більше уваги прочитанню і тлумаченню авторського тексту.

Поряд з вивченням основних творів заслуговує на увагу ескізне освоєння хорових мініатюр, яке не передбачає досконалого завершення. Такий підхід відкриває нові можливості для ознайомлення з різнохарактерним музичним матеріалом. Студент охоплює значну кількість творів, розширює свій світогляд, займаючись аналітико-синтетичною діяльністю. Підбираючи репертуар, викладач повинен враховувати труднощі виконання і передбачити можливості їх подолання студентом. Важливо, щоб студент ввібрав в себе основні творчі ідеї автора, зрозумів образно-поетичний задум твору і визначив роль засобів музичної виразності. Така форма роботи приваблює розширенням музичного світогляду майбутнього педагога-музиканта. Швидка зміна вражень, інтенсивність різнохарактерної нової музичної інформації, самостійність у прийнятті інтерпретаторських рішень сприяє розвитку креативності майбутнього фахівця.

У процесі індивідуальних занять важливо створювати проблемні ситуації, спрямовувати творчу увагу на пошук порівнянь та аналогій відповідно характеру твору, спонукати до образного мислення: чому твір має таку назву, що хотів сказати композитор, якими засобами розкривається музичний образ. Використання прийому недовомленості розвиває прагнення студента поставити запитання. Важливі висловлювання студента про зміст музики, так як при цьому краще усвідомлюється музичний образ, активізується творча уява. У процесі вивчення нового твору можна прослухати його у виконанні професійних хорових колективів. Різні варіанти прочитання дають можливість глибше зрозуміти музичний образ і створити власну концепцію твору, не копіюючи прослухані варіанти. Кожному виконанню одного і того ж твору повинні бути притаманні свої неповторні унікальні риси. Завдання викладача полягає поряд із формуванням у студента необхідних професійно-виконавських якостей розвивати креативні здібності, захопити самим процесом створення інтерпретації.

Вивчаючи твір, майбутній педагог-музикант повинен усвідомити, що нотний текст є тільки вихідною точкою, відштовхуючись від якої, виконавець ніби заново створює твір. Нотний запис таїть в собі невидиму інформацію, недомовленість, деякі ремарки композитора спрямовують прочитання тексту в певному напрямку і завдання виконавця – вірно передати задум автора. Прочитання нотного тексту, можливість власного індивідуального його тлумачення вимагає не тільки глибоких знань та умінь, а й художнього дару, таланту, інтуїції. Видатний український хоровий диригент Михайло Кречко відзначав: «Треба глибоко вчитуватися у музично-літературний комплекс виконуваного твору, треба багато знати і вміти, щоб осягнути і донести до слухача не тільки те, що закладене в нотах і словах, а головним чином, те, що “закодовано” у підтексті» (Кречко, 1970).

Безумовно, абсолютно доречною є вимога точно відтворювати музичний текст в авторській редакції для виявлення художнього змісту твору. З іншого боку, треба розуміти, що нотний запис в змозі передати тільки звуковисотну концепцію музичного твору. Динамічні, темпові, тембральні особливості виконання мають характер відносної фіксації в нотному записі і належать в значній мірі до компетенції виконавця. З цього приводу Г. Коган у статті «Музичне виконавство і його проблеми» зазначав, що «нотний запис дає не більше, ніж грубу, вкрай спрощену схему справжнього, живого музичного ритму. Що ж стосується інших елементів звучання - темпу, тембру (характеру, забарвлення звучання), динаміки (співвідношення звуків за силою) і т. ін., то вони взагалі не піддаються фіксації нотами, а позначаються додатковими знаками іншого роду і навідними словесними вказівками, що дають тільки узагальнене, розпливчате уявлення про авторський задум» (Коган, 1970).

Таким чином, нотний текст не дає повної інформації про твір, а лише намічає орієнтири для звукового «розкодування» кожної деталі. Вірне тлумачення термінів залежить від художнього контексту твору та індивідуального стилю композитора. Нотний текст є тим простором, у якому виявляються безмежні можливості осягнення творчого задуму і реалізації заново створеної концепції авторської ідеї. І завдання викладача - допомогти студенту розібратися в термінології, композиторських чи редакційних позначеннях.

Висновки. Реалізація художнього змісту має вагомe значення у відтворенні і сприйнятті музики. Складний процес інтерпретації вимагає від студента активної пошукової діяльності, в ході якої поглиблюється здатність до аналітичної роботи, удосконалюються знання і навички, збагачується власний досвід, який відкриває шляхи до творчих знахідок. Інтерпретація музичного твору, як складова виконавської майстерності, відкриває можливості для розвитку креативних якостей майбутнього педагога-музиканта, які характеризуються новизною, оригінальністю та унікальністю. Отже, головною метою творчого процесу є привнесення власного досвіду розуміння і переживання музики, що надає інтерпретації особливої неповторності та переконливості. Подальші наукові розвідки зорієнтовані на вивчення ролі художньо-емоційного компоненту в створенні виконавської інтерпретації хорового твору.

Список використаних джерел

- Барсукова, Н. С. (2015). *Педагогічні умови формування виконавської майстерності майбутнього вчителя музичного мистецтва*. (Автореф. дис. канд. пед. наук). Мелітополь.
- Валькевич, Р. (2012). Питання сценічно-виконавської педагогіки. *Наукові записки КДПУ. Педагогічні науки*, 112, 33-43.
- Гольденвейзер А. (1990). *Советы педагога-пианиста. Пианисты рассказывают* (Вып. 1, с. 119-132). Москва: Музыка.
- Гопкало, Т. П. (2011). Формування вокально-хорових вмінь як основи художньо-виконавської майстерності учнів. *Наукова скарбниця освіти Донеччини*, 1 (8), 60-63.
- Коган, Г. М. *Музыкальное исполнительство и его проблемы*. Взято с https://fdstar.com/2495-muzykalnoe_ispolnitelstvo_i_ego_problemy.html.
- Корзун, В. В. (2014). Художня інтерпретація музичних творів як вищий щабель виконавської майстерності. *Наукові записки Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Педагогічні та історичні науки*, 120, 74-79.
- Кречко, М. (1970). До вершин хорового мистецтва. *Музыка*, 4, 2.
- Свещинська, Н. В. (2014). Формування виконавської майстерності майбутнього педагога-інструменталіста. *Наукові записки КДПУ. Педагогічні науки*, 133, 173-179.
- Стукаленко, З. (2012) Художньо-педагогічна проблема музично-виконавської майстерності. *Наукові записки КДПУ. Педагогічні науки*, 103, 290-295.
- Телегіна, Н. О. (2014). *Методика развития умений художественной интерпретации музыкальных произведений у студентов вузов искусств в процессе фортепианной подготовки*. Взято с <https://www.science-education.ru/ru/article/view?id=13983>.
- Хлебнікова, О. В. (2001). *Формування досвіду музично-виконавської діяльності у студентів вузів культури*. (Автореф. дис. канд. пед. наук). Київ.

Чень, Бо (2017). *Формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання*. (Дис. канд. пед. наук). Київ.

References

- Barsukova, N. S. (2015). *Pedahohichni umovy formuvannia vykonavskoi maisternosti maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [Pedagogical conditions of formation of performing skill of the future teacher of musical art]*. (Extended abstract of PhD diss). Melitopol [in Ukrainian].
- Chen, Bo (2017). *Formuvannia hotovnosti maibutnoho vchytelia muzyky do vykonavsko-interpretatsiinoi diialnosti u protsesi instrumentalnoho navchannia [Formation of readiness of the future music teacher for performing-interpretive activity in the process of instrumental training]*. (PhD diss.). Kyiv [in Ukrainian].
- Holdenveizer, A. (1990). Sovety pedahoha-pianista [Pianist teacher's advice]. In *Pianystry rasskazivaiut [The pianists tell]* (Is. 1, pp. 119-132). Moskva [in Russian].
- Hopkalo, T. P. (2011). Formuvannia vokalno-khorovykh vmin yak osnovy khudozhno-vykonavskoi maisternosti uchniv [Formation of vocal and choral skills as the basis of artistic and performing skills of students]. *Naukova skarbnytsia osvity Donechchyny [Scientific treasury of education of Donetsk region]*, 1 (8), 60-63 [in Ukrainian].
- Khliebnikova, O. V. (2001). *Formuvannia dosvidu muzychno-vykonavskoi diialnosti u studentiv vuziv kultury [Formation of experience of musical-performing activity at students of high schools of culture]*. (Extended abstract of PhD diss). Kyiv [in Ukrainian].
- Kohan, H. M. *Muzikalnoe ispolnytstvo i ego problemy [Musical performance and its problems]*. Retrieved from https://fdstar.com/2495-muzykalnoe_ispolnytstvo_i_ego_problemy.html [in Russian].
- Korzun, V. V. (2014). Khudozhnia interpretatsiia muzychnykh tvoriv yak vyshchyi shchabel vykonavskoi maisternosti [Artistic interpretation of musical creation as the highest step of the performing skills]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu im. M. P. Drahomanova. Pedahohichni ta istorychni nauky [Scientific Notes of the National Pedagogical University IM. M. P. Dragomanova. Pedagogical and historical sciences]*, 120, 74-79 [in Ukrainian].
- Krechko, M. (1970). Do vershyn khorovoho mystetstva [To the top of choral art]. *Muzyka [Music]*, 4, 2 [in Ukrainian].
- Sveshchynska, N. V. (2014). Formuvannia vykonavskoi maisternosti maibutnoho pedahoha-instrumentalista [Formation of performing skills of the future teacher-instrumentalist]. *Naukovi zapysky KDPU. Pedahohichni nauky. [Scientific notes of the KDPU. Pedagogical Sciences]*, 133, 173-179 [in Ukrainian].
- Stukalenko, Z. (2012). Khudozhno-pedahohichna problema muzychno-vykonavskoi maisternosti [Artistic and pedagogical problem of musical and performing skills]. *Naukovi zapysky KDPU. Pedahohichni nauky. [Scientific notes of the KDPU. Pedagogical Sciences]*, 103, 290-295 [in Ukrainian].
- Telehyna, N. O. (2014). *Metodika razvitiia umenii khudozhestvennoi interpretatsii muzykalnykh proizvedenii u studentov vuzov iskusstv v protsesse fortepiannoii podgotovki [Methods of developing the skills of artistic interpretation of musical works among students of art universities in the process of piano training]*. Retrieved from <https://www.science-education.ru/ru/article/view?id=13983> [in Russian].
- Valkevych, R. (2012). Pytannia stsenichno-vykonavskoi pedahohiky [Questions of stage and performance pedagogy]. *Naukovi zapysky KDPU. Pedahohichni nauky [Scientific notes of the KDPU. Pedagogical Sciences]*, 112, 33-43 [in Ukrainian].

BAGRIY T.

Melitopol State Pedagogical University named Bohdan Khmelnytsky, Ukrainian

INTERPRETATION OF CHORAL WORK AS A CREATIVE COMPONENT IN THE SYSTEM OF FACTORS OF PERFORMANCE SKILLS OF THE FUTURE TEACHER - MUSICIAN

The article considers the issues of training a future music teacher, substantiates the importance of musical performance in his professional development. The views of scientists on the interpretation of the concepts of "performance", "performing skills" are analyzed. The components that determine the performance skills are highlighted. The meaning of the concepts "creation" and "creativity" is specified, their differences are defined. The phenomenon of interpretation as a type of creative activity is analyzed. Different approaches of music teachers and scholars to the interpretation of the term "interpretive skills", which are manifested in analytical work with musical text, technical and performing skills, artistic taste, the performer's own attitude to the figurative content of a musical work and reflect the level of his creative abilities. The key provisions of the theory and practice of interpretive activity of the future music teacher are indicated. The stages of creation of interpretation of a choral work are singled out and the range of tasks of each stage is defined. Analysis of a musical work is considered as one of the components of interpretation. The focus is

on the formation of interpretation skills during individual lessons in the class of choral conducting. Methods and forms of work are proposed to activate the creative thinking of students to expand the musical horizons. It was found that the state of creative search deepens the performer's knowledge of the musical image, forms the skills and abilities of full-fledged work on interpretation. Emphasis is placed on the peculiarities of reading the musical text, on the development of skills and abilities in the independent analysis of a musical work. The role of personal qualities of the student and own experience in creative process is defined.

The peculiarities of the formation of interpretive abilities are characterized, in particular, the sketch study of works as one of the forms of analytical-synthetic activity of the student is singled out. It was found that musical interpretation is a key aspect of the performing activity of a future musician teacher,

Key words: *performing skills, future teacher-musician, creativity, creativity, interpretation*

Стаття надійшла до редакції 02.04.2021 р.